

اطلاعیه

شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران

در باره‌ی

پروژه‌ی وحدت چهار جریان سیاسی

شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران بدین وسیله اعلام می‌دارد که پروژه‌ای که با "فراخوان برای مشارکت در روند شکل‌دهی تشکل بزرگ چپ" در تاریخ ۱۵ آبان ۱۳۹۱ (۵ نوامبر ۲۰۱۲) به منظور وحدت سازمان اتحاد فدائیان خلق، سازمان فدائیان خلق (اکثریت)، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ و تعدادی از کنشگران چپ آغاز شد، به رغم تلاش‌های فراوان موفق به تبیین پایه‌های نظری، برنامه‌ای و تشکیلاتی اساسی و لازم برای ایجاد یک سازمان واحد چپ سوسیالیستی در مبارزه علیه تمامیت نظام جمهوری اسلامی نگردید.

اکنون، با توجه به وضعیت فوق، سازمان ما پروژه‌ی مشخص نامبرده را پایان یافته تلقی می‌کند و در نتیجه، وظیفه‌ی گروه کار تدارک و سازماندهی این پروژه را نیز خاتمه یافته می‌داند.

این پروژه بر اساس خطوط مشترک سه گانه زیر شکل پذیرفت:

۱. گسست از سیستم فکری و عملکردی "سوسیالیسم واقعا موجود" که طی چند دهه در شوروی و تعدادی از کشورها حاکم بود و اساس فکری مسلط در جنبش کمونیستی را تشکیل می‌داد.

۲. باورمندی به آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و سوسیالیسم و مبارزه برای تحقق آن‌ها در ایران. آزادی با عدالت اجتماعی و سوسیالیسم با دموکراسی پیوندی عمیق دارند. دفاع از حقوق بشر و مبارزه علیه هر گونه ستم و تبعیض ملی، طبقاتی، جنسی، نژادی، مذهبی و عقیدتی.

۳. اعتقاد بر این که جمهوری اسلامی مانع اصلی آزادی، دموکراسی، پیشرفت و عدالت اجتماعی است. از این رو هدف برنامه‌ای ما رفع این مانع از طریق مبارزه مسالمت آمیز به دست مردم و از طریق گسترش جنبش همگانی و استقرار یک جمهوری دمکراتیک مبتنی بر جدایی دولت و دین در ایران است.

با وجود این مشترکات مصرح در فراخوان، اما در روند پیش روی پروژه، بر ما آشکار شد که درک و تلقی این مجموعه از خطوط سه گانه فوق نه تنها هم‌سان و سازگار نیستند بلکه در تک تک بندهای فوق، دریافت‌ها و تلقی‌های متفاوت و گاه بسی متضاد و غیر قابل توافق وجود دارند. چهار منشوری که در پایان کار ارایه شدند بیانگر این اختلافات می‌باشند. در طی بحث و گفت‌وگوهای درونی برای تهیه منشور و اساسنامه برای تشکیلات جدید، به تدریج و هرچه بیشتر، به رغم خوش‌بینی‌های اولیه در آغاز کار نسبت به امکان هم‌گرایی این جریان‌ها، ثابت شد که امکان وحدت و ایجاد تشکیلاتی واحد، جایگزین سازمان‌های موجود، پایدار و اثرگذار بر اساس مبانی نظری، سیاسی و تشکیلاتی چپی به واقع سوسیالیستی و سازمانی به واقع اپوزیسیونی علیه نظام جمهوری اسلامی در موجودیت و تمامیت آن، با روندهایی از این پروژه و به طور مشخص با سازمان فدائیان خلق (اکثریت) وجود ندارد.

افزون بر اختلاف بر سر مقام و جایگاه مبارزه‌ی سوسیالیستی و ضد سرمایه داری در ایران امروز و مناسبات تفکیک ناپذیر آن با مبارزه برای آزادی و دموکراسی، افزون بر اختلاف بر سر تبیین و تلقی ما از ماهیت نظام جمهوری اسلامی و امکان تحول یا اصلاح آن از درون سیستم، افزون بر اختلاف بر سر دموکراسی و معنا و مفهوم واقعی آن چون امر دخالت‌گری مشارکتی مردمان در اداره‌ی امور خود و به دست خود، در راه سوسیالیسمی رهایی‌خواهانه، افزون بر اختلاف بر سر تبیین شکل سازماندهی و تشکیلاتی چپی از نوعی دیگر و نوین در گسست از شکل‌ها، شیوه‌ها و بینش‌های چپ سنتی و اقتدارگرا، موضع مشخص نسبت به نظام جمهوری اسلامی ایران، اصلاح ناپذیری و تحول ناپذیری آن و در نتیجه ضرورت تاریخی انحلال یا سرنگونی آن، گره‌گاه اصلی و گذرناپذیر تضادی اصلی با روندی شد که خود را صریحاً "تحول طلبی" جمهوری اسلامی دانسته، بر هم سویی و هم‌کاری با اصلاح‌طلبان داخل کشور، بر مبارزه پارلمانی، مبارزه در بالا، بهره‌گیری از تناقض‌ها و شکاف‌های سیاسی درون حکومتی، بر شرکت در کارزارهای انتخاباتی و بهره‌گیری از فرصت‌های ممکن و بر دموکراتیزه کردن نهادهای جمهوری اسلامی تأکید می‌ورزد.

با این همه اما، این پروژه به رغم ناکامی در رسیدن به هدف خود، توانست با سازماندهی گفت‌وگو و تعامل میان بخشی از نیروهای سیاسی کشور مان در خارج از کشور، آزمونی شود که ما

آن را مثبت و آموزنده در راستای تلاش‌های تاریخی و مکرر جنبش چپ ایران برای اتحاد و وحدت میان خود ارزیابی می‌کنیم. هم‌گرایی و هم‌سویی نظری و برنامه‌ای در روند بحث‌ها و کنفرانس‌ها در بین بخشی از روندها و فعالان این پروژه که به تبیین منشوری نظری، سیاسی و برنامه‌ای بر اساس مشی چپی سوسیالیستی و اپوزیسیونی رادیکال انجامید (یکی از چهار منشور تدوین شده موسوم به منشور ۶ امضاً) از نظر ما مهم‌ترین دستاورد این پروژه به شمار می‌رود.

سازمان ما بر این نظر است که بر پایه مبانی اصلی منشور نامبرده، می‌توان چهارچوبی برای نزدیکی میان بخشی از نیروهای چپ و پیش روی به سوی ایجاد یک شکل چپ سوسیالیستی برای ایران در جهت براندازی رژیم جمهوری اسلامی و تحقق آزادی، برابری، دموکراسی، جمهوری، عدالت اجتماعی، جدایی دولت و دین و سوسیالیسم به وجود آورد.

شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران کماکان آمادگی خود را در این راستا اعلام می‌دارد و در این راه تلاش و فعالیت خواهد کرد.

شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران
۱۲ نوامبر ۲۰۱۵ - ۲۱ آبان ۱۳۹۴